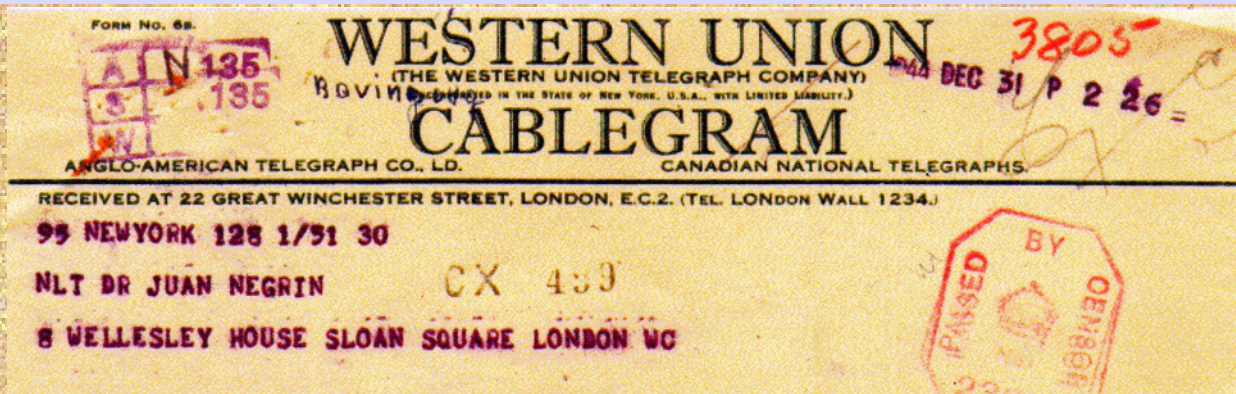

L'ALTRA CARA DE LA PANOTXA Trump felicita al President de Libèria

Després diran que és un barroer i que esbronca a tothom. No és cert. A Trump no li han caigut els anells a l'hora de felicitar al President de Libèria Boakai pel seu polít anglès. Tot un detall, un gest que demostra el

bon talent del ianqui. També és un detall el fet que a Libèria la llengua oficial sigui precisament l'anglès amb la qual cosa la correcció de Boakai perd un punt de mèrit. Els antiamericans consideren l'afalac gratuït. És com felicitar a un dofí perquè sap nedar, diuen, però ja voldrien ells anar pel món repartint floretes com aquesta. Per cert, el que no va estar a l'alçada de les circumstàncies va ser el President de Libèria, incapaç d'agrair com calia, la consideració de Trump i que es va quedar amb un gest entre perplex i sorneguer. Ja se sap, Libèria mai no ha estat un país seriós.

- Tu en tens, m'entens?
- Quant Trump és amable, és pitjor que quant és dolent...

UN PAS PERILLÓS Els houtis

El lemen és un d'aquells farcells de llana impossible de desenredar. També és un país, o dos, o la resta d'una zona del proper Orient. Aneu a saber. Diuen els llibres que els houtis corren pel lemen, o potser són els amos del lemen, tampoc els hi podríem assegurar

però superats els dubtes geopolítics sí sembla clar que els houtis tenen mania a Israel i això ja els dona un cert caràcter. No és una mania permanent, ni del tot patològica. De fet és tracta de

brots maniàctics. Un matí, qui mani als houtis (que aquesta és una altra pregunta) s'aixeca amb mal de cap i envia als seus homes allà prop d'una punta del país que dona al mar (podria ser el Roig) amb la missió sagrada d'enfonsar algun vaixell preferentment jueu o amb destinació a Israel. Els manats van i compleixen l'ordre, generalment un parell de vaixells tocats i enfonsats. Si quan tornen qui mana es troba millor, els donen uns dies de vacances. Si segueix amb cefalea, els tornen a enfonsar barques. Potser no s'ho creurà ningú, però aquest joc de nens sense més justificacions intel·lectuals (o sí però massa profundes) s'ha convertit en un dels problemes més irresolubles d'aquest Orient que Déu ens va donar.

FRANCISCO CAMPS: EL RETORN DEL JEDI? Per fi ha vist la llum o vol tornar al robatori legal?

L'expresident de la Generalitat valenciana, aquell que va dimitir – excepte de diputat – el juliol de 2011 després de ser encausat pel finançament il·legal del

Partit Popular; absolt el 2012, però encausat en una desena d'altres afers econòmics té un recorregut que impacta: ja que ha estat absolt en un 90% dels casos. No és que ara s'hagi tornat honrat, sinó que vol tornar a robar a cabassos durant vint anys més. El paio té ho molta sort ho molts jutges que el protegeixen.

EL SEGON EN CAP DE LA DUANA DETINGUT De cap de duana a contrabandista a gran escala

Quant el 30 de juny van detenir a Javier Martín, els telèfons dels caps de la Policia Nacional, els Mossos d'Esquadra i la Guardia Civil es van tornar bojós. Llegien incrèduls la nova d'un regitzell de caigudes en cadena sota l'acusació de contraban de tabac, blanqueix de capital i pertinença a organització criminal. Javier Martín és el cap de més gran categoria detingut per corrupció als molls de Barcelona amb un capital de més de 8 milions de paquets de tabac turc que es venia a gran escala a tot l'estat. Ara seria el moment de deixar de fumar per ventura?

